

ESQUITXOS

Diu l'adagi català, que les burles fan com les professons i el fet següent ho demostra abastament. Ahir era el Sr. Dencàs qui feia passejar un sacerdot enmanillat pels carrers de Barcelona, com més avall llegireu, avui és ell, el Sr. Dencàs, qui fuig per les clavagueres de Barcelona per tal de no veure's enmanillat i conduit entremig de gent armada. Llegiu, ara, les belles ratlles que al capellà empresonat dedica A. Mercè V. al darrer número de «Flama», el valent portantveu de la F. J. C. de Catalunya.

«Matí de setembre; a la porta de la presó, una sèrie de requisits per tal de poder entrar. Ens sumem a la corrua de gent que va a visitar el capellà engarjolat. La gent ja omple els locutoris per tal de veure a Mossèn Joan Fortuny i demostrar-li quines i quantes són les simpaties amb què compta l'empresonat a Olesa. Al cap d'uns minuts apareix, entre reixes, el rostre afable del prevere Fortuny. Acabat l'atabalament de preguntes dels familiars i amics, ens decidim a iniciar la conversa:

—.....

—Fórem conduïts pels carrers de Barcelona, insultats i escopits; vaig ésser llençat tres vegades per terra a la Plaça de la Universitat. Fou una cosa repugnant; la cridòria de la plebs ofegava el res de l'acte de contrició que veniem resant tots els detinguts; àdhuc la força pública hagué de reconèixer la injustícia del seu comès.

—.....

—Oh, en quin concepte teniu els presos! Perquè sapiguen, cada dia m'afaita un dels anarquistes més destacats. Des del primer dia he trobat franca i cordial amistat, reclusos de totes les tendències polítiques conviuen, efusivament amb mi.

Entretant arriba un home rabassut i brut de cara i abraçant a mossèn Fortuny digué:

—*Ya lo puede decir en su diario, al padre lo queremos mucho y nadie le hará nada.*

—Aquest—digué mossèn Fortuny—és un ex-militant de la F. A. I. i cada dia em fa el llit, em renta el plat i altres coses